

چهارشنبه ۲۴ مرداد ۱۴۰۳ | ۱۶ صفحه | ۱۰ هزار تومان | دوره سوم | سال سوم | شماره ۵۷۷
www.hammihaonline.ir

رمزگشایی از کابینه پیشنهادی

یادداشتی از ابوالفضل دلاوری
استاد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

مواجهه بدون روتوش

بررسی فرصت‌های نمایشگاهی
به‌بهانه برگزاری نمایشگاه صنعت مالی

از گذشته درس بگیرید

یادداشتی از سید عبدالجواد موسوی
خطاب به سزدارزادان درباره برخوردهای پلیس

صلاحیت ندادید

بررسی قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس و تأثیرات آن

گزارش دولت ۲۰۳

بررسی پاسخی که رئیس جمهور به منتقدان کابینه پیشنهادی داد

دعوت پزشکیان به صبر و انتظار

سرمقاله

یک-هیچ به سود پزشکیان

در پی انتقاداتی که درباره فهرست پیشنهادی رئیس جمهور مطرح شد، آقای پزشکیان واکنش خوب و کوتاهی نشان داد و گفت: «مردم عزیز! سرمایه بزرگ دولت شماست، توجه و حساسیت شما در انتخاب اعضای کابینه ارزشمند است. بی تفاوتی به رفتار سیاستمداران جای خود را به انتقاد داده است. این یعنی ما یک گام به جلو رفته‌ایم. در مرحله انتخاب و بررسی کابینه از صاحب نظران متعددی مشورت گرفتیم و تلاش کردیم با رویکرد وفای و همدلی، بهترین وضعیت ممکن را با نظر فقیه‌های موجود رقم بزنیم. صبر کنید کابینه کار کند و آن را از روی عملکردش نقد کنید.»

این پاسخ را باید تاریخی دانست. برای اولین بار یک رئیس جمهور در برابر همه‌ها و حتی تمسخرهای برخی افراد علیه فهرست وزیران پیشنهادی او، به جای آنکه در بست طرف مقابل را تخطئه کند و یا انگیزه‌شناسی نماید و اقدام آنان را به تبلیغات فراسوی مرزها ربط دهد؛ خیلی متمدانه و با احترام است. به عقیده منتقدان احترام گذاشتن، سپس منتها نقد و حساسیت آنها را توطئه ندانستن، بلکه از آن به عنوان یک سرمایه ارزشمند یاد کرد و انتقاد آنان را به جای بی تفاوتی نسبت به رفتار سیاستمداران یک گام به پیش دانست. سپس خیلی کوتاه توضیح داد که یکم: در انتخاب کابینه مشورت کرده است. دوم: سعی کرده با رویکرد وفای و بهترین ظرفیت ممکن را رقم بزند. سوم: بالاخره؛ ارجاع روشنی به عملکرد خود در آینده داده است. موضوعی که بسیار روشن و قابل سنجش است. این یعنی وارد یک فضای پاسخگویی جدید دولت به جامعه و مردم شده‌ایم. این یعنی در مقابل منتقدین، یک بر صفر به سود پزشکیان شد. اکنون باید منتقدین هم به جای حرف‌هایی که ناشی از بی اطلاعی است، روشن و با ادبیات محترمانه نقد کنند و پاسخ دهند. گرچه پاسخ آقای پزشکیان خوب و متین و سازنده است، ولی همچنان این پرسش مطرح است که چرا همزمان با معرفی کابینه پیوست رسانه‌ای مناسبی برای آن طراحی نکردند که همین حرف‌ها و بیش از آن را همزمان با انتشار فهرست بزنند. تا فضای موجود شکل نگیرد؟ شاید آقای پزشکیان هنوز به اهمیت جریان سازی‌های رسانه‌ای به‌ویژه در ایران واقف نشده‌اند. متأسفانه به دلیل نهای نکرده مسئولیت‌های رسانه‌ای دولت، همچنان با این وضع دست به گریبان خواهیم بود و امیدواریم که هر چه زودتر این تقیصه برطرف شود. نکته بسیار مهم دیگر وجود قوانین و مقررات ضد توسعه و مشارکت است که آثار منفی خود را در جریان انتخاب کابینه نشان داده است و بدتر از این در آینده و در جریان انتصابات معاونان و مدیران کل، خود را نشان خواهد داد. قوانین خودتخریبی که شاید عوارض منفی آن از تحریم‌های آمریکا کمتر نباشد. داشتن صلاحیت‌های حرفه‌ای و عمومی برای قرار گرفتن در پست و مقام‌های دولتی امری ضروری است و در این بحثی نیست؛ ولی توسعه این ضوابط به موضوعاتی که بخش اعظم نیروی انسانی کشور را از دایره مدیریتی خارج کند، بدتر از هر تحریمی است و این بدترین خودتخریبی است. برای اثبات این ادعا پیشنهاد می‌کنیم برای یک پست مدیریتی فرضی فراخوان داده شود و هر کسی که خود را صلاح می‌داند، نامزد شود و یک گروه کارشناسی آنان را رتبه‌بندی صلاحیتی کند. تردید نباید داشت که اغلب آنان دچار موانع صلاحیتی خواهند شد و فقط گروهی اقلیت با امتیازات ویژه، این موانع شامل حالشان نخواهد بود. آقای پزشکیان در اولین گام‌های خود نتنها باید فیلترینگ اینترنت را بردارد و حذف کند؛ بلکه از آن مهمتر باید فیلترینگ نیروی انسانی در گزینش‌ها و تا مشاغل مثلاً حساس را بردارد. اطمینان داریم که در جریان همین انتخاب کابینه با مواردی مواجه شده‌اند که فرد مورد نظرشان با تمام صلاحیت‌های عمومی و اخلاقی و علمی رده‌اند و از این موارد بسیار زیاد است. همانگونه که خود ایشان هم چند بار در صلاحیت شدند و این خسارت بزرگی برای کشور است.

یادداشت سردبیر

ایران را فراموش نکنیم...

چند جمله‌ای خطاب به خودمان

محمد جواد روح

۱ گردوغبار که برمی‌خیزد، بیش از هر چیز و پیش از هر جا، چشم را می‌آزارد. خاک به چشم می‌آید. چشم‌ها بسته می‌شود. نمی‌بیند یا دست‌کم، محدوده دیدن را می‌کاهد. مانع از این می‌شود که جز چند گام جلوتر را ببینیم. پس، راه رفتن را نیز دشوار می‌کند. بر مخاطره رفتن می‌افزاید. ممکن است چاله را نبینیم و حتی در چاه فرو افتیم. ممکن است ماشینی را که از روبرو می‌آید، تنها نقطه‌ای سیاه‌انگاریم. مخصوصاً که چراغ خاموش به پیش‌آید و برای‌مان بوقی بزند. احتمال تصادف و تصادم بالاست. ریسک حرکت و ماندن در سلامت، ناگهان زیاد می‌شود. تحولات سیاسی و اجتماعی نیز چنین است. همچون گردوغبار بلند می‌شود و بسیاری را به نگاه کوتاه‌مدت و چشم‌های فریبسته دچار می‌سازد؛ حتی اگر خواست درونی و واقعی‌شان چنین نباشد.

۲ ماجرای تشکیل دولت چهاردهم و کنش‌های مختلف بر سر وزرا و گزینه‌های پیشنهادی نیز در این چند هفته و به‌ویژه چند روز اخیر، همچون گردوغبار برخاسته است که تقریباً همه نیروها و کنشگران را آلوده کرده است. دست‌ها بر چشم‌هاست و اغلب چشم‌ها گرفتار و درگیر نام‌ها و مناسبات پیچیده. هرکس می‌کوشد آنچه به‌صلاح ملک و میهن می‌پندارد، بگوید. صداها بلند شده است. نقدها صریح شده است. درگیری‌ها، درونی شده است. صف‌بندی‌های غیراصیل شکل گرفته است. گویی، مسئله اصلی فراموش شده است. مسعود پزشکیان که برکشیدن و بر کرسی نشاندن او، خواست اکثریت دلسوزان و کنشگران بود، همچون سبیلی برای حملات و مطالبات رخ نموده است. گویی، پزشکیان دیروز یکی بود و پزشکیان امروز، دیگری. درون جبهه حامیان دولت، کم‌کم دارد خطی پررنگ می‌افتد. خطی به‌طرفداری محمدجواد ظریف و خط دیگر در حمایت از پزشکیان و محمدرضا عارف. دو خطی که هیچ‌یک اصالت ندارد و تا همین چند روز پیش، یکی بود. هر دو خط نیز از برگردیدن شایستگی می‌گویند؛ اما هر یک مصداق شایستگی را مجزا می‌انگارند. درگیر شده‌اند. این وسط، کیهانیان هم برای یک طرف کف می‌زنند و به آن دیگری، انگ، برخی هم این بازی کیهانی را معیار و نشانه درستی راه خویش می‌پندارند. فراموش کرده‌ایم همه در یک کشتی نشستیم. فراموش کرده‌ایم کیهان همان است که تا شب انتخابات، هر چه در توان داشت می‌کرد که بسیاری از آنان که امروز برای وزارت پیشنهاد شده‌اند یا در معاونت‌های رئیس‌جمهور نشستند، جایی در دولت نداشته باشند. سهل است که خود پزشکیان را نیز، همچون سیاهی مطلق تصویر می‌کردند و تیتیر می‌زدند: «دو راهی شهید خدمت یا دولت سوم روحانی». حال، چه شده است که مدافع پزشکیان شده‌اند و برای تنها کردن رئیس‌جمهور و پریشانی اردوی حامیان او، نفت بر آتش و خاک بر چشم‌ها می‌پاشند. همچنان که اینترنشنال و اردوگاه تحریر خواهان و جنگ خواهان با ایران نیز، از این پریشانی به وجد آمده‌اند و دل به پشیمانی مشارکت جوانان بسته‌اند. فراموش کرده‌ایم هر چه می‌توانستند کردند و آنچه در چینه داشتند پیش آوردند که میدان سیاست نه بر محور مشارکت و گام‌های آرام و روزنه‌گشا که همچون ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ بر سبیل ستیز و خون ریختن باقی بماند. <

گزارش اقتصاد ۱۰-۱۱

بیدار اقتصاد!

درباره **عبدالناصر همتی** وزیر پیشنهادی اقتصاد و نقشی که می‌تواند در دولت چهاردهم بازی کند

نگارنده: سید علی غامری